

[Hanne Andersen]

relsens og embedslægenes tilsynsforpligtelse er fulgt med alle de krav, der må stilles og fortsat vil blive stillet til udviklingen. Norge har i dag meget strenge krav, når det gælder indkøb, og man har også meget strenge krav om indberetning af fejl og bivirkninger. Det er ikke en frivillig ordning, det er staten, der løbende fører tilsyn. Når det handler om krav og sikkerhed, er Norge altså førende, England, Holland og Sverige følger efter, og Danmark er helt i bunden.

Vi fremsætter dette forslag, fordi vi synes, at patienternes og personalets rettigheder og krav skal tages alvorligt, og vi mener ikke, at de var omfattet i tilstrækkeligt omfang af forslaget fra 1991, der først og fremmest drejede sig om handelshindringer og eksportmuligheder.

Karen Højte Jensen (KF):

Hvis man overhovedet ikke kendte noget til denne sag, kunne man få indtryk af, at der ikke eksisterede krav om sikkerhed til medicinsk udstyr her i landet, når man hører fru Hanne Andersen. Men sådan er det jo ikke, fru Hanne Andersen. Som ministeren har sagt, vedtog vi jo i enighed et forslag, som faktisk tager højde for de forhold. På den baggrund må vi afvise forslaget, og vi er såmænd også lidt overraskede over, at man bruger tid på noget, vi allerede har vedtaget.

Jørgen Winther (V):

Også i Venstre er vi mildt forundrede og lettere desorienterede over dette forslag. I juni 1991 vedtog vi her i Folketinget en lov om medicinsk udstyr, og derfor virker det lidt underligt, at man kommer med dette forslag nu, og Venstre må også afvise forslaget.

Birgitte Husmark (SF):

Fra SF's side skal der kun lyde tak for, at man fremsætter et sådant forslag. Vi har også hørt, at der er problemer på området, men vi har til gengæld ikke hørt, at der eksisterer nogen løsning på de problemer.

Det er da et problem, at man kan indkøbe medikoteknisk udstyr og have apparaterne stående i et tidsrum, brugte eller ikke brugte. På et tidspunkt er der altså brug for vedligeholdelse af eksempelvis et narkoseapparat, og spørgsmålet er så for det første, om personalet på stedet mener, at de har den tilstrækkelige

ekspertise, og for det andet, om det også virkelig er tilfældet. Det er jo kun et års tid eller to siden, at det rent faktisk blev indrapporteret, at et narkoseapparat var vedligeholdt forkert med alvorlige skader til følge.

Jeg ved ikke, hvordan et EF-direktiv kan komme sådan nogle ting i forkøbet, det har jeg faktisk ikke fantasi til at forestille mig. Jeg mener, det er afgørende vigtigt, at man har en procedure for, hvordan man tilrettelægger den slags, ikke bare for personalets sikkerhed, selv om det er vigtigt nok, men også får sikkerhed for, at maskinparken er velfungerende, at den ikke skader patienterne, men udretter det, den skal, enten det nu er med hensyn til målemæssige eller andre funktioner.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at de største sygehuse som regel har en medikoteknisk afdeling, der tager sig af de ting, og her er der som regel ikke de store problemer. Der er oparbejdet en erfaring, og der er kendskab til såvel nyt som ældre apparatur. Men for de små sygehuses vedkommende – for slet ikke at tale om privatpraktiserende læger, tandlæger, fysioterapeuter eller kiropraktorer, som har røntgen-, laser- eller andre former for apparatur – hvilket kendskab kan man forvente, at de pågældende har til vedligeholdelse og kontrol af deres apparatur?

Det er også rigtigt, at noget apparatur sælges med servicekontrakter, så man kan regne med en regelmæssig opfølgning, men det er bestemt ikke tilfældet for alt apparatur. Og jeg ved ikke, om ministeren mener, at de to EF-direktiver, bl.a. implantatdirektivet, som jo skal træde i kraft i 1993 og 1995, kan løse de konkrete problemer i dagligdagen. Jeg synes nok, at vi mangler at få en helt klar beskrivelse af det, og det allerbedste ville være, hvis ministeren var adskillig mere positiv med hensyn til at gå ind i arbejdet med at få registreret problemerne og de eksisterende procedurer, specielt på de små steder, hvor en enkelt eller to personer betjener et faktisk ret avanceret teknologisk udstyr, der også skal vedligeholdes.

Køpke Christensen (FP):

Den 13. marts 1991 fremsatte ministeren forslag til lov om medicinsk udstyr, som nogle ordførere har været inde på, og det gør efter vores opfattelse også det foreliggende forslag ganske overflødigt.